

Remkes

eigen wetsvoorstel en nu iets anders in gedachten heeft. Wat heeft hij in gedachten?

Minister **Remkes**: Ik heb gezegd de mogelijkheid open te houden om met een nota van wijziging te komen. Ik kan tellen en uitrekenen wat ongeveer de meerderheid is. Ik heb ook naar alle nuances van de verschillende woordvoerders geluisterd. Ik heb goed geluisterd naar de bedoelingen van de ondertekenaars. In mijn eerste termijn heb ik iets gezegd over hagel en kogels. Ik wil niet op de zaken vooruit lopen, want het primaat ligt bij de Kamer. Aan onnodige toestanden heb ik geen behoefte, tenzij daar alle aanleiding voor is. Volgens mij heeft een goede luisteraar mij nu wel begrepen.

De algemene beraadslaging wordt gesloten.

De **voorzitter**: Ik deel mee dat ik kennis heb genomen van het feit dat de heer Boelhouwer overweegt nog een amendement in te dienen over het lijstenstelsel en dat wellicht overwogen wordt, het amendement op stuk nr. 15 aan te passen. Het lijkt mij goed, af te spreken dat de indieners dit morgen voor twaalf uur doen, omdat de minister heeft aangekondigd met een nota van wijziging te komen over de evaluatie-termijn en mogelijke andere onderdelen. Alles kan dan in een stuk geregeld worden. In de nota van wijziging kan meteen een schriftelijke reactie verwerkt worden op artikel 111.

Ik stel voor, aanstaande dinsdag over de artikelen en de amendementen te stemmen en de eindstemming nog voor het kerstecres te houden.

Daartoe wordt besloten.

De vergadering wordt van 13.00 uur tot 13.50 uur geschorst.

Voorzitter: Weisglas

De **voorzitter**: De ingekomen stukken staan op een lijst die op de tafel van de griffier ter inzage ligt. Op die lijst heb ik voorstellen gedaan over de wijze van behandeling. Als aan het einde van de vergadering daartegen geen bezwaren zijn ingekomen, neem ik aan dat de Kamer zich met de voorstellen heeft verenigd.

Regeling van werkzaamheden

De **voorzitter**: Ik deel aan de Kamer mee dat de vaste commissie voor Sociale Zaken en Werkgelegenheid tot haar voorzitter heeft gekozen het lid Smits.

Op verzoek van de PvdA-fractie benoem ik in de vaste commissie voor Onderwijs, Cultuur en Wetenschap het lid Roefs tot lid in de bestaande vacature.

Aan de orde is de behandeling van:
- **het wetsvoorstel Vaststelling van de begrotingsstaten van het Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid (XV) voor het jaar 2005 (29800-XV).**

De **voorzitter**: Ik deel mee dat mevrouw Huizinga-Heringa zich wegens ziekte heeft afgemeld en dat de heer Rouvoet haar zal vervangen. De heer Rouvoet is echter niet in staat om voortdurend bij het debat aanwezig te zijn, waarvoor hij bij voorbaat zijn excuses aanbiedt.

De algemene beraadslaging wordt geopend.

□

De heer **Douma** (PvdA): Voorzitter. De regering wil meer banen door het arbeidsaanbod te stimuleren. Deels is dat terecht, maar doe dat dan ook! Deels heeft de regering een foute analyse gemaakt, want er komen te weinig banen bij. Even leek er sprake te zijn van een kleine economische opleving, maar die lijkt al weer te zijn verdampt. De werkloosheid stijgt van 0,25 miljoen mensen in 2001 tot meer dan 0,5 miljoen volgend jaar. Er dreigt opnieuw een situatie te ontstaan van langdurige werkloosheid onder jongeren. De werkloosheid onder alloctonen stijgt weer; de discriminatie op de arbeidsmarkt neemt toe en het beleid van de regering jaagt vrouwen terug naar huis, weg van de arbeidsmarkt.

Om mensen te prikkelen aan het werk te gaan, verslechtert de regering de uitkeringen. Als je het als werkloze maar slecht genoeg hebt, ga je vanzelf op zoek naar werk. Meer aanbod van arbeid zorgt voor lagere lonen en die lagere lonen zorgen voor meer banen. Dat is letterlijk de armoedige redenering van dit kabinet. Het kan anders, want

in de jaren negentig lukte het onder premier Kok wel om een gezonde economie te hebben met een goed stelsel van sociale zekerheid. Deze regering zorgt juist voor meer werkloosheid. De regering draait stap voor stap al het beleid terug dat is gericht op meer vraag naar arbeid. Ik noem het afschaffen van de SPAK, het verdwijnen van banen in de WSW en beëindiging van de stimuleringsregeling I/D-banen. Er is niets voor in de plaats gekomen. De minister doet helemaal niets aan stimulering van de vraag naar arbeid.

Nederland was in de jaren negentig Europees een voorbeeld voor succesvol activerend arbeidsmarktbeleid. Die tijd is voorbij. In Europa is afgesproken dat iedereen binnen een jaar van werkloosheid een arbeidsgericht aanbod moet krijgen. In Nederland lukt dat voor slechts 44% van de werkzoekenden. Nederland voldoet dus niet aan de Europese verplichtingen, maar wat erger is: Nederland voldoet ook niet aan de verplichting aan de Nederlandse werkzoekenden. De meeste mensen willen graag werken. Alleen dreigen we weer in een situatie te komen van onvoldoende banen. De PvdA heeft in haar Beterbegroting een pakket maatregelen voorgesteld voor bevordering van de vraag. Daarbij gaat het onder andere om loonkostenkorting voor ouderen en premieverlaging voor werkgevers. Die plannen zijn door het Centraal Planbureau doorgekeurd en leveren een positief werkgelegenheidsresultaat op. Toch heeft de regering geen van onze plannen overgenomen. Of het beleid nu meer banen oplevert of niet, het kan de regering blijkbaar weinig schelen.

De deelname van vrouwen op de arbeidsmarkt is door een slechte combinatie van arbeid en zorg nog onvoldoende. In Nederland is het aantal werkende vrouwen sterk gestegen, maar toch is het nog te laag, vooral omdat vrouwen te veel vastzitten in deeltijdbanen. Wij moeten er vooral voor zorgen dat alle vrouwen die graag betaald willen werken maar het om allerlei redenen niet doen in de gelegenheid worden gesteld dat wel te doen. De regering heeft zichzelf verplicht tot 50.000 herintredende vrouwen; het resultaat tot op heden is nog geen 3000. Ik hoop dat de minister ons kan vertellen hoe dat aantal van